



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Y. A.**,  
státní příslušnost Marocké království  
naposledy pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1,  
331 65 Tis u Blatna

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**

sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2023 č. j. KRPT-62469-50/ČJ-2023-070022, o zajištění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, stanovená

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odborem cizinecké policie, oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 7. 3. 2023 pod č. j. KRPT-62469-22/ČJ-2023-070022, o 45 dnů.

2. Žalobce žalovanému vytkl nedostatečné odůvodnění prodloužení doby zajištění. Dle žalobce je napadené rozhodnutí pouze všeobecné a nezabývá se dostatečně jeho konkrétní situací. Připomenul, že povinností správního orgánu je důkladně a svědomitě posuzovat skutečnosti, které by prodloužení zajištění odůvodňovaly, přičemž uvedené skutečnosti musí být přesvědčivým a nezpochybnitelným způsobem doloženy ve spisovém materiálu. V napadeném rozhodnutí absentují dostatečně odůvodněné a podložené úvahy správního orgánu vedoucí k závěru, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky zvláštního opatření a zmaří správní rozhodnutí o vyhoštění. Žalobce dále zdůraznil, že za celou dobu zajištění neobdržel náhradní cestovní doklad. Z rozhodnutí žalovaného vůbec nevyplyvá, na základě čeho se žalovaný domnívá, že k vystavení náhradního cestovního dokladu a následné realizaci vyhoštění dojde během lhůty prodlouženého zajištění. Žalovaný pouze uvádí, že dobu prodloužení trvání zajištění stanovil s ohledem na předpokládanou složitost přípravy vyhoštění, není však již jasné, jaké úvahy jej dovedly k závěru, že vyhoštění bude možné realizovat právě ve lhůtě 45 dnů. Veškeré dokumenty potřebné pro ověření jeho totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu byly dne zaslány na Velvyslanectví Marockého království v České republice a do dne tohoto rozhodnutí neobdržel žalovaný žádné sdělení týkající se stavu ověřování jeho totožnosti. Zdůvodnění doby prodloužení zajištění není dostatečně určité. Tato doba se váže především na spolupráci s marockým velvyslanectvím, to však nedává žádnou představu časového horizontu, kdy a zda vůbec by mohlo dojít k ověření jeho totožnosti. Dosavadní postup v řízení spíše svědčí o nemožnosti uskutečnit jeho vyhoštění. Neschopnost příslušného státu zajistit vydání náhradního cestovního dokladu má relevanci pro hodnocení reálného předpokladu uskutečnitelnosti vyhoštění. Hodnocení, zda je předpoklad vyhoštění reálný, se nezakládá na jistotě, ale na pravděpodobnosti. Stačí tedy, že reálný předpoklad vyhoštění pravděpodobně absentuje a v zajištění nelze pokračovat. To je i jeho případ.
3. Žalobce dále namítal, že žalovaný měl namísto jeho zajištění aplikovat některé z tzv. zvláštních opatření za účelem vycestování cizince z území podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, přičemž možnosti uložení takovéto alternativy žalovaný posoudil zcela nedostatečně. Nelze připustit paušalizované rozhodování ve věcech jednotlivých skupin zajišťovaných cizinců, kdy příkladem takového přístupu je právě napadené rozhodnutí, dle něhož je důvodem k zajištění fakticky pouze již to, že se nacházel na území ČR nelegálně. Žalobce zdůraznil, že zde nepáchal žádnou trestnou ani jinou protiprávní činnost. Žalovaný nemá dostatečně prokázáno, že by v případě uložení povinnosti v rozhodnutí o správním vyhoštění toto nerespektoval. Žalobce dále uvedl, že ke sledovanému účelu zajištění se úzce váže i přípustná délka jeho trvání, což neznamená, že zajištění cizince za účelem správního vyhoštění lze pokaždé prodlužovat až na maximální dobu zajištění pouze s odkazem na to, že trvají obavy, že by mohl mařit správní vyhoštění. Je tak nezbytné, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností v odůvodnění svých rozhodnutí vyhodnotil, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nutné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby, a upřesnil svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu), přičemž musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoli paušálním

odhadem. Žalobce dále uvedl, že v roce 2016 měl vážnou autonehodu, při níž utrpěl závažné poranění hlavy a od té doby si nese trvalé následky. V prostředí zařízení pro zajištění cizinců se jeho zdravotní problémy ještě zhoršují, a to především z důvodu psychické frustrace z omezeného pohybu. V zařízení nemá ani chvíli klidu, protože je neustále obtěžován hlasitými zvukovými projevy jeho spoluzajištěných, přičemž personál zařízení toto odmítá řešit. Tvrdil rovněž, že mu v zařízení pro zajištění cizinců není poskytována adekvátní zdravotní péče.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Citoval skutková zjištění a závěry napadeného rozhodnutí. Současně soud informoval, že ambasáda Maroka ověřila totožnost cizince jako Y. A., nar. X, státní příslušnost Maroko a vystavila mu náhradní cestovní doklad č. N: X na ověřenou totožnost. Zajistila i letenku pro tohoto státního příslušníka Marockého království k realizaci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie dne 26. 5. 2023. Dne 30. 5. 2023 obdržel žalovaný od ZZC Balková protokol o realizaci vyhoštění žalobce č. j. CPR-9470-12/ČJ-2023-933000. Cizinec se tak již nenachází na území EU.
5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhл konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 5. 2023 č. j. KRPT-62469-50/ČJ-2023-070022 žalovaný podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., prodloužil dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, ze dne 7. 3. 2023 pod č. j. KRPT-62469-22/ČJ-2023-070022 o 45 dnů. Co se týká skutkových zjištění, z nichž žalovaný vycházel, a jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, soud na ně v podrobnostech odkazuje, neboť zcela korespondují s obsahem spisu a jsou správná.
7. Žalovaný vycházel ze zjištění, že dne 7. 3. 2023 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění evidované pod č. j. KRPT-62469/ČJ-2023-070022 podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona č. 326/1999 Sb., které bylo předáno žalobci 7. 3. 2023 za přítomnosti tlumočníka do jazyka arabského. Dne 7. 3. 2023 v 1.47 hodin volal na policii oznamovatel, že ve vagonu na výklopu v Třineckých železárnách našli muže snad marocké národnosti. Na místo vyrazila hlídka OOP Třinec. Hlídka se na místě spojila s oznamovatelem. Ten po řádném poučení k věci uvedl, že přijel nákladní vlak z Čierne nad Tisou s mezizastávkou v Čadci. Při výklopu nákladu v areálu Třineckých železáren si všiml pohybu ve vagonu a zavolal Policii České republiky. Na místě po poskytnuté součinnosti dotyčný muž napsal, že se jmenuje Y.A., narozen X a že pochází z Maroka. Hlídce OPKPE Frýdek – Místek cizinec uvedl, že nedisponuje žádným dokladem prokazujícím totožnost. Cizinec pak byl 7. 3. 2023 v 2.30 hodin zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., a následně byl eskortován na pracoviště OPKPE Frýdek – Místek k provedení dalších úkonů vedoucích k jeho ztotožnění. Byla provedena lustrace cizince v dostupných evidencích Policie České republiky s negativním výsledkem. Policie ČR zjistila, že cizinec na území České republiky pobývá neoprávněně bez cestovního dokladu a platného víza či oprávnění k pobytu.
8. Na základě těchto skutečností pak bylo 7. 3. 2023 s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb. S cizincem byl dále sepsán protokol o výsledku účastníka správního řízení. Cizinec sdělil, že Maroko opustil v listopadu 2022

letecky do Turecka. V té době měl platný cestovní pas. z Maroka vycestoval, jelikož je tam špatná ekonomická situace a nedostatek pracovních příležitostí. Práce je navíc špatně placená. Cílem jeho cesty je Itálie. Pak chce žít a pracovat ve Španělsku. V Turecku se setkal se skupinou Maročanů, s nimi cestoval do Bulharska, hranice z Turecka do Bulharska překročil v lese mimo hraniční přechod. Chytla jej bulharská policie a vrátila zpět do Turecka. Druhý pokus o překročení hranice tentokráte turecko-řecké, uskutečnil na člunu s pomocí převaděčů, kterým zaplatil 200 Eur. Pak šel pěšky až k hranicím Makedonie, následně cestoval vlakem až k hranicím Srbska, které prošel pěšky mimo hraniční přechod. V Srbsku pobýval v kempu Pryšivo asi 1 měsíc. Ze Srbska odcestoval do Maďarska terénním automobilem za pomoci převaděče, kterému zaplatil 110 Eur, ten ho dovezl až k hranicím. Hranici překonal opět mimo hraniční přechod za pomoci žebříku od převaděčů přes oplocení. V Maďarsku si vlezl na podvozek vozidla TIR a jím se dostal až na Slovensko. Tam vysedl a šel pěšky na nádraží, kde nastoupil na nákladní vlak s uhlím a ten ho dovezl až do továrny v České republice. Svou identitu nemá jak doložit, cestovní pas i občanský průkaz ponechal známému v Turecku. Zopakoval údaje ohledně své totožnosti. Cílovou zemí je Itálie a dále Španělsko, kde chce požádat o azyl. Maroko opustil z ekonomických důvodů a z obavy ze špatného zacházení osob s jeho příjmením A. Je si vědom toho, že potřebuje na území České republiky platné vízum a cestovní doklad, ale nemá na ně peníze. Je si vědom svého protiprávního jednání, kterého se dopustil svým neoprávněným pobytem na území České republiky a i možných následků z toho vyplývajících. V České republice nemá žádné příbuzné. Na území nemá žádné vazby ani pohledávky. Jako překážku návratu do Maroka uvedl, že je to hlavně ekonomická situace v zemi a obava ze špatného zacházení s osobou s jeho příjmením A. Má španělské předky a tam kde žije, ho nepovažují za pravého Maročana. V zemi původu mu nehrozí žádné nebezpečí ani nelidské zacházení. Nechce se však do Maroka vrátit, protože je tam špatná životní úroveň. Je muslimského vyznání, není členem žádné politické strany. Členové rodiny, tedy rodiče, bratři a sestra žijí v Maroku. Je zdravý a schopný podat vysvětlení. Na otázku, zda navštěvuje nějakého lékaře, zda užívá léky nebo trpí nějakou nemocí, odpověděl, že je zdravý.

9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že k datu jeho vydání nebyl oprávněn realizovat správní vyhoštění žalobce z území České republiky vzhledem k tomu, že cizinec stále nedisponoval platným cestovním dokladem.
10. Reálný předpoklad realizace výkonu vyhoštění z území České republiky dle žalovaného existuje, a to ve stanovené době trvání zajištění a tudíž realizace vyhoštění je reálně možná. Zajištění žalobce bylo prodlouženo právě s ohledem na délku procesu ověřování jeho totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu, kterou však zapříčinily prodlevy na straně marockých orgánů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí také uvedl, že v jednání žalobce shledal rozpor se zájmem společnosti na dodržování podmínek pro vstup a pobyt cizinců na území České republiky, kdy neoprávněný pobyt a nerespektování povinností mu uložených, je negativním jevem, ohrožující zájem státu na tom, aby platné právní předpisy byly dodržovány a aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří tyto normy dodržují. Dle žalovaného v daném případě je důvod se domnívat, že žalobce na území České republiky nebude nadále respektovat orgány České republiky. Konstatoval, že osoba, která vědomě a úmyslně nerespektuje povinnosti jí uložené, neskýtá záruku, že bude spolupracovat s orgány policie. Zdůraznil, že žalobce uvedl, že k opuštění domovského státu jej vedla ekonomická situace a jeho cílovou zemí je Španělsko. Žalovaný dospěl k závěru, že důvěryhodnost žalobce je oslabena, a proto jeho jednání vzbudilo důvodnou obavu, že se na

území České republiky bude skrývat, a tím mařit výkon úředního rozhodnutí. Za tohoto stavu a popsaných skutečností vyslovil názor, že uložení zvláštních opatření by bylo neúčelné. Poukázal také na to, že na území se nenachází žádná osoba, vůči níž by měl vyživovací povinnost či ji měl v péči. Neexistuje překážka trvalejší povahy, která by zabráňovala žalobce vyhostit a správní vyhoštění je v tomto ohledu potencionálně možné, nic mu nebrání.

11. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů, policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
12. Podle ust. § 124 odst. 3 téhož zákona, policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
13. Podle ust. § 125 odst. 1 téhož zákona, doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi, nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.
14. Podle ust. § 125 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, policie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 – 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.
15. Podle ust. § 125 odst. 3 téhož zákona, doba trvání zajištění podle odst. 2 písm. a) a b) nesmí překročit v souhrnu 545 dnů, podle odst. 2 písm. c) 365 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. O prodloužení doby trvání zajištění vydá policie rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
16. Krajský soud předně konstatuje, že žalovaný v původním rozhodnutí o zajištění žalobce, stejně jako v tomto posuzovaném vycházel především ze zjištění, že žalobce neoprávněně vstoupil a pobýval na území ČR bez platného cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Z jeho výpovědi před správním orgánem plyne, že z Maroka odešel z ekonomických důvodů pro nedostatek práce a jeho cílovou zemí je Španělsko. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 171/2015-52 se podává, že cizince lze podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajistit mj. právě v případě, že jde o nelegálně pobývacího cizince deklarujícího záměr pokračovat do další země EU. Neopominutelným faktem je, že proces ztotožnění žalobce, které vedly správní orgány ČR

společně s orgány Maroka, nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí ukončen, protože nebyl žalobci vydán žádný doklad ověřující jeho totožnost. Bez existence takového dokladu tak bylo vyloučeno, aby došlo k nějaké změně, která mohla mít vliv na důvody zajištění žalobce a v důsledku toho i na rozhodnutí o prodloužení zajištění. Jelikož žalobce nedisponoval potřebným dokladem, neuvedl žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení prodloužení zajištění, tyto skutkové okolnosti případu zůstaly ke dni rozhodnutí žalovaného neměnné a důvody pro trvání zajištění žalobce byly shodné, jako byly důvody popsány v prvním rozhodnutí o zajištění a tyto důvody nadále trvaly. Dle názoru soudu v souladu s ustálenou judikaturou žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůvodnil prodloužení zajištění nezměněnými skutkovými okolnostmi od doby vydání prvního rozhodnutí o zajištění žalobce (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 90/2011-124). Rovněž uvedl, proč vyhoštění nebylo možné realizovat. Své přesvědčení o tom, že vyhoštění bylo v době, o kterou se zajištění prodlužuje, alespoň potenciálně možné, zdůvodnil mj. skutečností, že Velvyslanectví Maroka spolupracuje s tuzemskými orgány, činí kroky ke zjišťování totožnosti osob a na základě dosavadních skutečností je důvodné v dané době předpokládat realizaci vyhoštění (viz rozsudky NSS č. j. 7 As 139/2012-59, č. j. 7 Azs 8/2014-20). Ze správního spisu nevyplývá nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že nebyl možný výkon správního vyhoštění, i s přihlédnutím k dalším možnostem prodloužení zajištění a také s přihlédnutím na tvrzení žalovaného ohledně čekání na odpověď správních orgánů Maroka, a i s ohledem na přetrvávající důvody zajištění a zkušenosti žalovaného ohledně doby realizace vyhoštění. Z výše citovaného obsahu správního spisu vyplývá zcela jasně, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo ze strany policie vynaloženo veškeré úsilí a byly učiněny veškeré možné kroky k ověření totožnosti žalobce a k získání cestovního dokladu žalobce. Je zřejmé, že k prodloužení docházelo na straně správních orgánů Maroka. Soud z důvodů výše uvedených, jak jsou přezkoumatelně uvedeny v napadeném rozhodnutí, shledal naplnění podmínky pro prodloužení doby zajištění. Odůvodnění napadeného rozhodnutí i uvedení důvodu pro prodloužení zajištění žalobce o dalších 45 dnů je dostatečné. Za situace, kdy bylo zjištěno, že žalobce neměl žádnou stálou adresu pobytu na území České republiky, přicestoval zde 7. 3. 2023 ilegálně nákladním vlakem, jeho cílovou zemí je Itálie a Španělsko, souhlasí soud se správním orgánem, že uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by v tomto případě bylo neúčelné. Pokud jde o žalobcem tvrzené psychické problémy, k tomu soud uvádí, že do dne vydání rozhodnutí soudu žalobce ke svým tvrzením žádné lékařské nálezy nedoložil. V průběhu správního řízení v rámci svého výsledku uvedl, že nemá žádné zdravotní problémy. Ke dni rozhodnutí soudu žalobce tedy nedoložil žádné lékařské zprávy, z nichž by vyplývaly zdravotní problémy, o nichž tvrdí, že souvisejí se zajištěním.

17. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 09.06.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková  
samosoudkyně